

— आ Z. 12 lies 11, 10, 16 st. 11, 12, 16.
 — उद्दृ fuge 1) vor *aufheben* hinzu. intrans. *sich erheben*: उद्दृत्तमा-
 च्चम् Śāh. D. 63, 14. उद्दृत्तपञ्चमस्थान so v. a. ertönen RĀGA-TAR. 5, 362.
 trans. nach *in die Höhe ziehen* fuge noch hinzu *ausschöpfen, ausleeren*
 und die Stellen AV. 10, 8, 29. 14, 1, 38. उद्दृत्तमुदकं कूपात् auch beim
 Sch. zu P. 6, 4, 30. — caus. *in die Höhe stehen*: उद्दृत्तपत्तम् DAÇAK. 132, 5.
 उद्दृत्त H. 1482. HALĀJ. 4, 83. — Streiche am Ende उद्दाच und setze st.
 dessen उद्दृङ्, उद्दृच् fg.
 — पर्युद् vgl. पर्युद्ञ्चन.
 — उप vgl. उपाक.
 — नि *sich senken, herabhängen*: न्यञ्चिपित्नासिका KATHĀS. 20, 108.
 — Streiche das Ende von «auch» an (न्यञ्च gehört zu अञ्ज) und vgl.
 नीक, न्यञ्ज fg. und न्यञ्च.
 — परा vgl. पराक und पराञ्च.
 — परि vgl. पर्युद्ञ्च.
 — प्र vgl. प्राञ्च.
 — प्रति, caus. partic. प्रत्यञ्चित *geehrt* BŪG. P. 5, 13, 9. — Vgl. प्र-
 तीक, प्रत्यञ्च.
 — वि Z. 2 lies 6, 49, 2 st. 4, 49, 2. — Vgl. व्यञ्च.
 — सम् vgl. समीक, सम्यञ्च.
 अचक्रिवन्स् (3. अ + च^०) adj. *an einer कृत्या unschuldig* AV. 5, 14, 9.
 अचलुम् n. *ein böses (unglückbringendes) Auge* HALĀJ. 4, 87.
 अचतुर् auch 3. अ + 2. चतुर्; vgl. अचतुर्थ.
 अचर्मक (3. अ + चर्मन्) adj. *hautlos* TS. 7, 5, 11, 2.
 अचल 2) e) N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H. 123, b, 12. eines
 Lexicographen: °कोश UGĀVAL. zu UNĀDIS. 3, 68. — 3) a) MĀKĪH. 178, 1.
 — b) lies Bez. *einer der 9 Stufen, die ein Bodhisattva zu ersteigen*
hat, bevor er Buddha wird, und füge DAÇABHŪMĪÇVARA 95 hinzu. — c)
 N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's MBh. 9, 2632. — d) N.
 pr. einer Rākshasi Lot. de la b. l. 240.
 अचलासप्तमी f. = भास्करसप्तमी Bez. *des 7ten Tages in der lichten*
Hälfte des Āçvina Verz. d. Oxf. H. 284, b, 49. *des Māgha* Wilson, Sel.
 Works 2, 196.
 अचलेश (अचल + ईश) m. *eine Form Çiva's* Verz. d. Oxf. H. 149, b, 9.
 °लिङ्ग 64, b, 4.
 अचित् *Materie* im Gegens. zu चित् *Geist* Wilson, Sel. Works 1, 44.
 अचित्त *keinen Verstand habend, dumm* KHĀND. UP. 7, 3, 2.
 अचित्ति 1) Z. 2 lies 54 st. 53. — 2) RV. 4, 2, 11.
 अचित्त्य Z. 3 lies 205 st. 105.
 अचिरञ्चुति 2) KĪA. 5, 6.
 अचिरप्रभ Z. 1 lies अचिर st. अचि.
 अचिराभ Z. 1 lies अचिर st. अचिरा.
 अचेतन Z. 1 lies चेतन und चेतना. 1) Spr. 2336.
 अचेतनता (von अचेतन) f. *Bewusstlosigkeit, Abwesenheit von Verstand*:
 मचेतनमचेतनता नयामि PRAB. 34, 17.
 अचोदत् (3. अ + चो^०, partic. praes. von चुद्) adj. RV. 5, 44, 2. = अ-
 प्रेरयित् Śi.
 1. अचक 1) *rein* (vom Herzen): °हृदय adj. Spr. 5175. सुवृत्ताचकहृदया

KATHĀS. 21, 98. अचकक्क *vollkommen klar, — durchsichtig*: चन्दनम्
 Spr. 31. — 2) c) *eine best. Pflanze*, s. u. गुन्द्र 1, b.
 2. अचक vgl. VS. PRĀT. 3, 123.
 अचकदीप्ति m. N. pr. eines Mannes HALL 208.
 2. अचिक्र 2) lies अचिक्रेकाय adj. st. उक्था. अचिक्रम् adv. *unun-*
terbrochen BŪG. P. 7, 8, 28. — 3) n. N. eines Sāman Ind. St. 3, 202, a.
 अचिक्रमणी zu lesen.
 अचकोद् 2) Verz. d. Oxf. H. 39, b, 38. — 3) KĀD. in Z. f. d. K. d. M. 7,
 584. figg. Verz. d. Oxf. H. 39, b, 30 (अचकोद् v. l.). KĀÇIKH. 12, 64 (nach BENFEY).
 अचकोदन (1. अचक + ओ^०) m. *Reisschleim* H. Ç. 94.
 अच्युत 1) b) *देवस्याच्युततेजसः* MBh. 5, 7406. — 2) a) MBh. 3, 11247.
 WILSON, Sel. Works 2, 163. — b) N. pr. eines Dichters Verz. d. Oxf. H.
 123, b, 12. — d) Akjuta Bhauma Bez. *eines best. Erdgenius* ĀÇV.
 GRH. 2, 1, 4.
 अच्युतचरित (अ^० + च^०) n. Titel eines Gedichts Verz. d. Oxf. H.
 198, b, No. 468.
 अच्युतठक्कर (अ^० + ठ^०) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 133, a, 33.
 अच्युतनन्दि (अ^० + न^०) m. N. pr. eines Fürsten LĪA. II, 932.
 अच्युतप्रच (अ^० + प्रच) m. N. pr. eines Mannes WILSON, Sel. Works 1, 140.
 अच्युताश्रम (अच्युत + आ^०) m. N. pr. eines Autors HALL 141.
 अञ्ज (setze 1. davor); mit अग्नि *hintreiben* ÇAT. Bā. 2, 3, 16; mit उद्
 vgl. उद्दृ; mit निरु lies निस्; mit प्र vgl. प्रजित, प्राजक, प्राजन, प्राजित्.
 2. अञ्ज (= 1. अञ्ज) adj. *in पतनाञ्ज*.
 1. अञ्ज 1) b) vgl. नावाञ्ज. — c) = अञ्ज एकपात् (vgl. अञ्जैकपाद्) WEBER,
 Na. 2, 300. 331. 373. 379. GĀJ. 94.
 2. अञ्ज 1) von Çiva MBh. 13, 1042. — 2) b) KĀURAP. 22 (nach dem
 Schol.). — f) vgl. MBh. 12, 12820. fg. — h) *die Zeit* BŪG. P. 8, 8, 21. —
 4) n. अञ्जमायवम् N. eines Sāman Ind. St. 3, 202, a.
 अञ्जक m. N. pr. eines Asura MBh. 1, 2632.
 अञ्जकार्णक vgl. वस्तकार्ण.
 अञ्जगर 1) KATHĀS. 9, 57. fg. Auch N. pr. eines Asura Verz. d. Oxf.
 H. 78, b, 44.
 अञ्जगलस्तन (अञ्ज - गल + स्तन) m. *die* (zu Nichts nützende, *Brust*
(d. i. Wamme) am Halse des Ziegenbocks (der Ziege) Spr. 1318. अञ्जा^०
 1829, v. l. TRĪK. 3, 3, 136, wo °स्तने (nicht स्तने, wie die Corr. angeben)
 zu lesen ist. Vgl. स्तनवद्वलम्बते यः कण्ठे ऽज्ञानो मणिः स विज्ञेयः VA-
 RĀH. BRH. S. 63, 3.
 अञ्जगन्य so v. a. *der vorzüglichste*: सर्वेषामञ्जगन्यस्तु राम आसीञ्जग-
 न्यतः MBh. 3, 11074 (S. 372). MĪT. 142, 4 = HARIV. 394.
 अञ्जलै TS. in Ind. St. 8, 32. अञ्जाल KĀṬU. ebend.
 1. अञ्जन 2) vgl. अञ्जाननी.
 2. अञ्जप 1) अञ्जया ब्राह्मणास्तात ब्रूहा जपपरायणाः (भविष्यन्ति कलौ
 युगे) MBh. 3, 12837. 13, 1593. — 3) vgl. °मन्त्रसमर्पणा (HALL 164) und
 °गायत्रीपुरश्चरणापद्धति (HALL 12) Titel von Schriften.
 अञ्जपथ P. 5, 1, 77, VArtt. 2.
 अञ्जपदकण्ड (1. अञ्ज - प^० + ङण्ड) *eine Art Zange* VJUTP. 209.
 अञ्जमीठ MBh. 1, 3789. fg.
 2. अञ्जप 2) b) = अञ्जपपाल Verz. d. Oxf. H. 182, b, 30. 195, b, 6. °कोश